

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/287/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614204179
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7614204179.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša, v spore žalobcu: BL Telecom Collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Soukenník - Štrpka, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: XX XXX XXX proti žalovanému: L. P., O.. XX.X.XXXX, V. P. XXX, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, o zaplatenie 313,87 eur s prísl., o odvolaní Združenia na ochranu spotrebiteľa OBRANA so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16C 7/2014-132 z 3.5.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku V.

N e p r i z n á v a žalobcovi proti Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 64,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 31,25 eur za obdobie od 10.3.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 31,17 eur za obdobie od 10.5.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 2,50 eur za obdobie od 10.6.2011 do zaplatenia.

II. Súd povoľuje žalovanému splácať sumu 64,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 31,25 eur za obdobie od 10.3.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 31,17 eur za obdobie od 10.5.2011 do zaplatenia, 9,25 % ročne zo sumy 2,50 eur za obdobie od 10.6.2011 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 10,- eur, počnúc od 1. dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, ktoré splátky je žalovaný p o v i n n ý uhrádzať žalobcovi vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca vopred, pod následkom straty výhody splátok, v prípade neuhradenia, čo i len jednej z nich.

III. Súd žalobu o zaplatenie istiny 248,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 248,95 eur za obdobie odo dňa 10.3.2012 do zaplatenia z a m i e t a .

IV. Súd žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému nepriznáva.

V. Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

VI. V y h l a s u j e sa za neprijateľnú zmluvnú podmienku dojednanie v Dodatku k Zmluve o pripojení uzavretom dňa 25.01.2011 medzi Slovak Telekom a.s. a žalovaným v bode 4. v spojení s tabuľkou č. 1 tohto Dodatku k Zmluve o pripojení v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b./, v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku, alebo v čl. 3 bod. 3.6 Všeobecných podmienok alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a./ až c./ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.“, kedy zmluvná pokuta podľa uvedenej tabuľky č. 1 je vo výške 248,95 eur.

2. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 26.2.2014 voči žalovanému domáhal zaplata sumy 331,87 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 31,25 eur za obdobie od 10.3.2011 do zaplata, vo výške 9,25% zo sumy 31,17 eur za obdobie od 10.5.2011 do zaplata, vo výške 9,25% zo sumy 2,50 eur za obdobie od 10.6.2011 do zaplata a vo výške 9% zo sumy 248,95 eur za obdobie od 10.3.2012 do zaplata ako aj náhrady trov konania, titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok žalobcu zo dňa 24.6.2013 a nezaplata riadne a včas za poskytnuté služby elektronickej komunikácie v zmysle § 43 zák.č. 610/2003 Z.z. (ďalej len „ZEK“) na základe uzavretej zmluvy o pripojení.

3. Dňa 11.6.2014 bolo súdu prvej inštancie doručené elektronicke podanie Zdruzenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, ktoré oznámilo svoj vstup do konania na strane žalovaného v zmysle s § 93 ods. 2 O.s.p. kde poukazovalo na ochranu spotrebiteľa titulom neprijateľných zmluvných podmienok obsiahnutých v uzavretej zmluve.

4. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 16C 7/2014-72 zo dňa 5.2.2015 nepripustil vstup tohto zdruzenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, pričom Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením č.k. 3Co 439/2015-96 zo dňa 22.12.2015 zmenil hore uvedené uznesenie tak, že pripustil do konania na strane žalovaného Zdruzenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2 ako vedľajšieho účastníka.

5. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vec právne posúdil v zmysle § 524 ods. 1,2, § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). § 40 ods. 1,2,3, § 43 ods. 1,2 zákona č. 610/2003 Z.z. § 52 ods. 1-4 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, § 53 ods. 1-5 OZ v znení účinnom do 31.5.2014, § 54 ods. 1-3 OZ, § 53a ods. 1,2 OZ v znení zákona č. 575/2009 Z.z., § 37, § 39, §153 ods. 3,4 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „OSP“, § 544 ods. 1,2 OZ a dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému bola zo strany spoločnosti Slovak Telecom a.s. platne postúpená, keďže postúpenie bolo preukázané príslušnou zmluvou o postúpení s tým, že ide o spotrebiteľský vzťah a formulovanú zmluvu vopred pripravenú predchodcom žalobcu, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti, čo nemožno konštatovať o žalovanom. Poukazoval na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16C 131/2015 zo dňa 10.11.2015 a na rozsudok Okresného súdu Rožňava zo dňa 17.10.2014 vedený pod sp.zn. 10C 161/2014 v právnej veci žalobcu, kde bolo konštatované, že obdobná zmluvná podmienka aká je uvedená v dodatku k Zmluve o pripojení v tomto sporovom konaní a to zmluvná podmienka zmluvnej pokuty v sume 331,94 eur uvedená v tabuľke č. 1 v zmluve o pripojení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Taktiež dával do pozornosti ďalší rozsudok súdu prvej inštancie vedený pod sp.zn. 16C 58/2014 zo dňa 13.4.2015, ako aj na Uznesenie Súdneho dvora C-76/10 Pohotovosť - Korčkovská, bod 50 a Smernicu Rady 93/13/EHS a s odkazom na ust. § 53a a 53 ods. 5 a § 39 OZ dospel k záveru, že dojednanie v Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 25.1.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v bode 4 v spojení s tabuľkou č. 1 Dodatku k zmluve o pripojení v znení: „V prípade porušenia akékoľvek povinnosti uvedenej v bode 1/ písm. d/ v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku, alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok, alebo čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“, kedy zmluvná pokuta podľa uvedenej tabuľky č. 1 je vo výške 248,95 eur, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Preto aj súd nemohol žalobcovi priznať nárok voči žalovanému na zaplata tejto časti žalovanej sumy a vzhľadom k tomu súd žalobu v časti istiny znejúcej na sumu 248,95 eur vrátane príslušenstva uplatneného z tejto časti istiny a spočívajúceho v uplatnenom 9% úroku z omeškania ročne zo sumy 248,95 eur za obdobie od 10.3.2012 do zaplata zamietol a zároveň v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. aj bez návrhu výslovne uviedol túto neprijateľnú zmluvnú podmienku aj vo výroku tohto rozsudku.

6. Pokiaľ ide o žalobou uplatnené nároky v celkovej výške 64,92 eur, ktorých sa žalobca domáha voči žalovanému a ktorú sumu tvorí istina 31,25 eur z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.2.2011 splatnej 9.3.2011 znejúcej na tú istú sumu istiny, istina 31,17 eur z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.4.2011, splatnej 9.5.2011, znejúcej na tú istú sumu istiny a istina 2,50 eur z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.5.2011, splatnej 9.6.2011, tieto predstavujú žalobcom poskytnuté služby žalovanému, ktoré podľa záveru súdu využil a riadne neuhradil, resp. svoje tvrdenie o ich úhrade súdu riadne nepreukázal. Preto súd prvej inštancie žalovaného zaviazal na ich úhradu v uvedenej výške v prospech žalobcu, ktorý sa stal ich postupníkom, tak ako to vyplynulo z príslušných oznámení o postúpení pohľadávok spoločnosti Slovak Telecom - právneho predchodcu žalobcu.

7. O priznaní príslušenstva z priznanej istiny súd rozhodol v zmysle § 517 ods. 2 OZ s odkazom na ust. § 3 ods. 1,2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom do 31.1.2013 a úroky z omeškania z priznaných istín, teda z istiny 31,25 eur vyplývajúcej z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, z istiny 31,17 eur vyplývajúcej z faktúry č. XXXXXXXXXXXX a z istiny 2,50 eur vyplývajúcej z faktúry č. XXXXXXXXXXXX, boli žalobcovi priznané v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 OZ a Nariadenie vlády č. 87/1995 Zb. platného v čase omeškania žalovaného. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný odo dňa nasledujúcich po splatnosti jednotlivých faktúr, z ktorých súd priznal žalobcovi uplatnené nároky. V tom čase bola úroková sadzba hlavných refinančných obchodov stanovená Európskou centrálnou bankou za obdobie od 13.5.2009 do 12.4.2011 vo výške 1 % p.a. a za obdobie od 13.4.2011 do 12.6.2011 vo výške 1,25 % p.a. Pri započítaní 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného nariadenia vlády úroky z omeškania z jednotlivých istín predstavovali súdom priznané ročné úroky z omeškania.

8. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2, § 149 ods. 1, § 151 ods. 2,8 O.s.p. a pri posudzovaní úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pomer úspechu žalobcu k žalovanej sume bol 20,68% (64,92 eur ako priznaná suma istiny 313,87 eur ako celková žalovaná suma istiny = 0,2068 t.j. 20,68 %) a úspechu žalovaného vo výške 79,32 % (248,95 eur ako zamietnutá suma istiny (313,87 eur ako celková žalovaná suma istiny = 0,7932, čo činí 79,32 %) a keďže žalovaný ktorý bol v konaní úspešný si náhradu trov konania neuplatnil, súd o náhrade trov konania žalovaného nerozhodoval, nakoľko náhrada trov konania bola viazaná do 1.7.2016 na návrh strany sporu.

9. O trovách konania do 1.7.2016 vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA súd rozhodoval titulom ich neúčelnosti, vychádzajúc z určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok týkajúcich sa uplatnených zmluvných pokút, ktoré vyplývajú z ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Preto súd nepriznal z hľadiska ich neúčelnosti Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA vystupujúcemu do 1.7.2016 na strane žalovaného ako vedľajší účastník, náhradu trov konania voči žalobcovi.

10. V zmysle § 160 ods. 1,2 O.s.p. súd prvej inštancie povolil žalovanému splácať súdom priznané nároky v mesačných splátkach po 10,-eur, vychádzajúc zo súčasnej osobnej a príjmovej situácie žalovaného, ktorá vyplynula z účastníckej výpovede žalovaného a ním predložených dokladov, podľa ktorých je nezamestnaný a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, pod hrozbou straty výhod splátok v prípade, že sa omešká s plnením splátkového kalendára.

11. Proti výroku rozsudku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a Združenia na strane žalovaného podalo združenie v zákonnej lehote (včas) odvolanie. Navrhovalo, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku zmenil v zmysle § 220 O.s.p. a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania v zmysle uvedenej špecifikácie. Nesúhlasil s neúčelnosťou ním vynaložených trov konania, dávajúc do pozornosti § 93 ods. 2 O.s.p. ako aj citované rozhodnutia súdov v rámci celej Slovenskej republiky, keďže vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov citujúc Smernicu a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 279/09. Vzhľadom na procesný úspech žalovaného mu preto patrí nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. t.j. podľa pomerného procesného úspechu žalovaného na strane, ktorého vystupoval a to vo výške čistého procesného úspechu vo výške 58,64% (79,32% - 20,68 %) t.j. 58,64 % z ním vyčíslených trov vo výške 66,96 eur v podaní zo dňa 14.3.2016, čo predstavuje 39,27 eur.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu združenia mal za to, že jednotlivé jeho úkony neboli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom aj na to,

že od 12.6.2014 je účinné ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde súd ex offo prihliada v spotrebiteľských sporoch aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával a preto nie je nutná právna pomoc zo strany advokáta. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia potvrdil.

13. Združenie sa k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu nevyjadrilo.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie Združenia na ochrana spotrebiteľa OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

15. Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Košice, Park Angelinum 2 podalo proti výroku rozsudku o trovách konania odvolanie ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

16. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (t.j. 01.07.2016).

17. Podľa ust. § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Od 01.07.2016 vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 1 O.s.p. už CSP nepozná. Vzhľadom k tomu odvolací súd už nemôže ďalej konať s vedľajším účastníkom, ale len konkrétne so Združením na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Košice, Park Angelinum 2, ktoré za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, teda do 01.07.2016 v spore podalo odvolanie podľa jeho obsahu v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V zmysle CSP účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu ide o odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP v rovnakom znení.

19. Odvolací súd uvádza:

20. Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. sa ako vedľajší účastník mohol popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto mal na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nešlo o konanie o rozvod. neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník mohla popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

21. Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpil do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodoval len na návrh.

22. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, konal však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdil ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

23. V tomto konaní ide o spor, ktorý má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník do 1.7.2016, teda v zmysle hore cit. zákonných ustanovení ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, mal oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusel preukazovať právny záujem na výsledku konania. Taktiež mal v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník a rovnako ako „hlavný účastník“ mal právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania mu realizovalo možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniklo mu zároveň právo na náhradu trov konania, kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. v tom čase účinného, patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia,

ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník do účinnosti CSP vystupoval.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Košice, Park Angelinum 2 oznámilo svoj vstup do konania elektronickým podaním zo dňa 10.06.2014 (č.l. 49 spisu) t. j. do konania o zaplatenie hovorného a zmluvnej pokuty, pričom poukázal na neprijateľnosť dojednaní v zmluve, s odkazom na citované rozhodnutia v bode 4. odôvodnenia tohto uznesenia.

25. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

26. Ust. § 142 O.s.p. (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) vyjadrovalo zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní úspech, má právo na náhradu trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti je závislé od konkrétnych okolností tej ktorej veci. Pokiaľ ide o pomer úspechu vo veci, nemusí vždy znamenať súčasne percento úspechu vo veci, vo vzťahu k právu na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu.

27. Hore citované zákonné ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ktoré správne upravovalo čiastočný úspech účastníka v konaní, bol naplnený aj pri rozhodovaní o trovách konania v tomto spore.

28. Znenie tohto ustanovenia toho času zodpovedá ust. § 255 ods. 2 CSP a je aplikovateľné na spor, v ktorom má strana len čiastočný úspech v kontexte novej úpravy rozhodovania o trovách konania v zmysle ust. § 262 ods. 1, 2 CSP účinného od 1.7.2016.

29. Žalovaný, na strane ktorého vystupovalo združenie malo v spore len čiastočný úspech, keďže súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v časti žalobe vyhovel a to o zaplatenie 64,92 eur s prísl. a vo výške 248,90 eur s príslušenstvom t.j. v prevyšujúcej časti zaplatenia zmluvnej pokuty žalobu zamietol. Preto súd prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodnutia súdu.

30. Odvolací súd uvádza, že úkony právnej služby predstavujúce trovy právneho zastúpenia, musia byť v príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovaného k predmetu konania a procesnému úspechu žalovaného v konaní. Keďže žalovaný, na strane ktorého vystupovalo združenie malo vo veci úspech len čiastočný, takýto úspech malo aj združenie, ktorému by prináležala náhrada trov pomerného rozdelenia, ak by súd prvej inštancie nerozhodol, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Súd prvej inštancie ale o náhrade trov konania titulom trov právneho zastúpenia združenia v tomto konaní voči žalobcovi rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

31. Odvolací súd konštatuje, že aj keď v danom spore, pričom ide o spor titulom hovorného a zaplatenia zmluvnej pokuty ako celku, nie samostatných konaní, by prináležala združeniu vystupujúcemu na strane žalovaného, pomerná náhrada trov právneho zastúpenia, vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s odkazom na ust. § 53a ods. 1 OZ, ktorú sú súdy povinné preskúmať ex offio, t.j. zo zákona a vzhľadom na predmet konania, ktorým je zaplatenie zmluvnej pokuty, úkony právneho zástupcu združenia v hromadných (skutkovo a právne takmer totožných veciach) neboli efektívne vykonávané a preto nemožno rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní trov združeniu považovať za arbitrárne (viď uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/397/2015-42 z 22.7.2016).

32. Vzhľadom k tomu odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 CSP rozsudok vo výroku o trovách konania v právnom vzťahu medzi žalobcom a Združením na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Košice, Park Angelinum 2 potvrdil ako vecne správny (výrok V.).

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, ale nakoľko súdy ex offio prihliadajú na neprijateľnosť zmluvných dojednaní, odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal proti Združeniu na ochranu spotrebiteľa OBRANA, Košice,

Park Angelinum 2. Neúspešné združenie z dôvodu neúspechu nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže odvolací súd žalobcovi ani združeniu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, neprichádza do úvahy ďalší procesný postup v zmysle § 262 ods. 2 CSP, čo sa týka rozhodovania súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).